

Motion till riksdagen 2007/08:T382

av **Lars-Arne Staxäng och Finn Bengtsson (m)**

Kvalitetssäkring och uppföljning av utryckningsförare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kvalitetssäkring och uppföljning av utryckningsförare.

Motivering

Vi har utryckningsförare (s.k. blåljusförare) i många branscher i Sverige, men dessa återfinns framför allt inom polisen, räddningstjänsten samt i ambulansverksamheten. Det nuvarande regelverket ställer inga särskilda kompetenskrav på dessa förare, förutom att dessa innehar körkortskategori B för ambulans och kategori C för brandfordon över 3,5 ton. Att föraren har kunskap, trafik- och körvana efterfrågas mycket sällan eller inte alls. I deras verksamhet ingår det många gånger att man tvingas att frångå normala trafikregler. Exempelvis kan detta vara att både överträda gällande hastighetsgränser och köra mot rött ljus. Detta kräver stor erfarenhet och omdöme av föraren för att inte riskera sitt eget eller annans liv. Till skillnad från många andra länder finns det ingen enhetlig utbildning, kvalitetssäkring och uppföljning i Sverige för dessa förare. Tvärtom är det vanligen så att varje bransch har sitt eget utbildningsprogram där kvaliteten kan vara av mycket varierande art. Detta är inte på något sätt förenligt med samhällets krav på nollvision inom trafiken. Problemen riskerar dessutom att öka framöver eftersom det pågår en generationsväxling av många utryckningsförare samt att kraven ökat år för år. Idag är det inte ovanligt att till exempel en ambulans väger över 3 ton med hög tyngdpunkt i bilen. Det kräver mycket stort omdöme och erfarenhet att framföra detta fordon i hög fart.

Inom polisen finns också betydande oro för framtiden eftersom de nya eleverna på polishögskolorna oftast har betydligt mindre körvana än tidigare

Fel! Okänt namn på

kullar. Dessutom finns inte någon medicinsk kontroll av utryckningsförare över 45 år som det finns med förare inom annan yrkesmässig trafik.

Sammantaget anser vi att det är viktigt att kartlägga och komma med förslag på om man kan kvalitetssäkra denna verksamhet såväl beträffande vem som är lämplig som utryckningsförare som lämpligt adekvat utbildningsprogram. Men det är också viktigt att ha ett bra uppföljningsprogram och gärna att en viss myndighet har ett licensieringsansvar av alla förare. Det behövs med andra ord ett nationellt regelverk för utryckningsförare som säkerställer grundläggande krav och kompetens som det finns för all annan yrkesmässig trafik.

Stockholm den 4 oktober 2007

Lars-Arne Staxäng (m)

Finn Bengtsson (m)